

Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30.10.1996, sp. zn. 15 Co 625/96, ECLI:CZ:KSPL:1996:15.CO.625.1996.1

Číslo: 51/1998

Právní věta:

Smlouvou o obstarání věci se obstaratel zavazuje obstarat určitou záležitost (např. cestovní kancelář svému zákazníkovi rekreační pobyt). Došlo-li k tomuto obstarání se změnami proti učiněné objednávce, odpovídá obstaratel objednateli za vadné plnění.

Soud: Krajský soud v Plzni

Datum rozhodnutí: 30.10.1996

Spisová značka: 15 Co 625/96

Číslo rozhodnutí: 51

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Smlouva o obstarání věci

Předpisy: 513/1991 Sb. § 504
§ 507 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud Plzeň - město rozsudkem uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni M. O. částku 12 990 Kč (s 16% úrokem od 25. 5. 1995) do zaplacení do tří dnů od právní moci rozsudku. Žalobu ohledně žalobce V. O. zamítl. Rovněž tak zamítl žalobní návrh na zaplacení 16% úroku z částky 12 990 Kč za dobu od 7. 3. 1995 do 24. 5. 1995. Žalovanému dále uložil povinnost zaplatit žalobkyni M. O. na nákladech řízení 2016 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku; rozhodl také, že žalobci V. O. se ve vztahu k žalovanému nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení. Soud prvního stupně postupoval podle ustanovení § 733, § 499, § 504 a § 507 odst. 1 občanského zákoníku. Vzal za prokázané, že žalovaný jako fyzická osoba provozuje na základě živnostenského oprávnění cestovní kancelář G. U této cestovní kanceláře žalobkyně M. O. 6. 3. 1995 zakoupila zájezd na ostrov T. s ubytováním pro 2 osoby v apartotelu A. ve středisku T. B. za 25 980 Kč. Žalobkyně však spolu se svým manželem byla ubytována v náhradním hotelu P. Žalobci podle ustanovení § 504 o. z. vytkli ve lhůtě tuto vadu a požadovali 50% slevu z kupní ceny. Není důvodná námitka žalovaného, podle níž není pasívně legitimován v tomto sporu. Neobstojí jeho tvrzení, že pouze zprostředkoval za provizi prodej zájezdu, který pořádala cestovní kancelář B. P. Z předložené závazné přihlášky i z potvrzení o zaplacení ceny zájezdu je prokázáno, že smluvní vztah vznikl mezi žalobkyní M. O. jako objednavatelkou, a žalovaným, který se jako majitel cestovní kanceláře G. zavázal obstarat rekreační

pobyt v dohodnutém termínu a v dohodnutém místě. Pokud jde o aktivní legitimaci na straně žalobců k uplatnění práv z odpovědnosti za vady, je oprávněna pouze žalobkyně M. O., která zájezd u žalovaného objednala a zaplatila. Proto musela být žaloba ohledně žalobce V. O. pro nedostatek aktivní legitimace na jeho straně zamítnuta. Pokud jde o kvalitu poskytnutého plnění, bylo provedenými důkazy prokázáno, že ze strany žalovaného nebyly dodrženy dohodnuté podmínky. Ubytování bylo realizováno nejen v odlišném typu ubytovacího zařízení, ale i v jiném místě. Pobyt v hotelu P. je doporučován spíše pro klidný odpočinek, je osamocen a není součástí hotelového komplexu jako aparthotel A. ve středisku T. B. I z tohoto důvodu si žalobkyně M. O. objednala ubytování právě v aparthotelu A. Mělo jít o hotel apartmanového typu s výhodami z toho plynoucími. Jde o vadu neodstranitelnou, když nebylo možno užívat „věc“ (realizovat zájezd) dohodnutým způsobem. Soud vycházel i ze znění Všeobecných podmínek pro účastníka zájezdu cestovní kanceláře G., kde pod bodem 4 písm. c) je uvedeno, že za závažnou změnu sjednaných služeb se nepovažuje změna objektu v témže pobytovém místě, jeli zachována kategorie ubytování, popřípadě jsou-li služby poskytnuty v objektu vyšší kategorie. V rozhodovaném případě však bylo ubytování žalobců realizováno v jiném místě, 50 km vzdáleném, a nikoli v rušném středisku hotelových komplexů, ale v osamoceném hotelu, který měl zaručovat klidný odpočinek. Žalovaný tvrzení žalobců o odlišných pobytových podmínkách ničím nevyvrátil. Pokud žalovaný namítal neoprávněnost reklamace žalobců pro nedodržení postupu podle bodu 5 Všeobecných podmínek pro účastníka zájezdu, poznamenal soud prvního stupně, že žalobci dodrželi reklamační postup podle příslušných ustanovení občanského zákoníku. Podle názoru soudu s ohledem na rozdílnost dohodnutých podmínek a podmínek skutečně realizovaných je na místě uplatnit slevu z ceny zájezdu ve výši 50 %. Spolu s žalovanou částkou byly žalobkyni M. O. přiznány i úroky z prodlení. Výrok o nákladech řízení ve vztahu k žalobkyni M. O. je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalobkyně M. O. byla ve sporu úspěšná a má proto právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku a v odměně za právní zastoupení. Celková výše nákladů řízení představuje částku 2016 Kč. O nákladech řízení ve vztahu k žalobci V. O. bylo rozhodnuto podle ustanovení § 142 odst. 2 o. s. ř., když žaloba ohledně žalobce V. O. byla zamítnuta.

Proti rozsudku podali odvolání žalobce V. O. a žalovaný. Žalobce V. O. v odvolání uvedl, že se nemůže ztotožnit s názorem soudu prvního stupně, podle kterého by byla aktivně legitimována ve sporu pouze žalobkyně M. O. Je sice pravdou, že veškerá jednání se žalovaným vedla pouze tato žalobkyně, avšak zájezd obstarala a hradila z prostředků pocházejících z bezpodílového spoluvlastnictví obou žalobců. Bylo proto na místě aplikovat ustanovení § 145 odst. 1, 2 občanského zákoníku, případně ustanovení § 21 odst. 1, 2 zákona o rodině. Druhá žalobkyně měla oprávnění zastupovat prvního žalobce při sjednání právního vztahu mezi účastníky, a proto i žalobce V. O. byl aktivně legitimován k podání žaloby. Navrhuje se proto, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně a rozhodl tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobcům částku 12 990 Kč s 16% úrokem od 25. 5. 1995 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku. Žalovaný by měl být uznán rovněž povinným uhradit žalobci V. O. náklady odvolacího řízení.

Žalovaný v odvolání uvedl, že zájezd na ostrov T. nabízel a zabezpečoval pouze jako provizní prodejce, když tento zájezd byl produktem cestovní kanceláře B. P. Žalobci vytkli vadu - změnu ubytovacího typu a místa. Soud při posuzování této vady vycházel pouze z tvrzení žalobců. Nebylo vzato v úvahu to, že žalobci byli ubytováni v ubytovacím typu vyšší kategorie a čerpali odpovídající rozsah služeb. Nepravdivé je tvrzení druhé žalobkyně, podle kterého v místě, ve kterém byli žalobci ubytováni, nebyl bazén s mořskou vodou. K tomu, jaké pláže byly v blízkosti hotelu P. a jaký byl přístup do vody v tomto místě, nebyli vyslechnuti žádní svědci. K podmínkám obou lokalit by měla být vyslechnuta delegátka cestovní kanceláře B. P. Tato svědkyně by se měla vyjádřit i k tomu, zda žalobci reklamovali vadnou službu přímo na místě. Rovněž tak by měla být vyslechnuta pracovnice cestovní kanceláře G., která osobně jednala s žalobkyní o prodeji zájezdu. Pokud by po provedení výše označených důkazů bylo prokázáno, že služba byla poskytnuta vadně, zůstává otázkou, jaká je

přiměřenost slevy z ceny. Pro zjištění skutkového stavu, podle názoru žalovaného, potřebné zjistit náklady zájezdu, který měl být žalobkyní M. O. čerpán na základě smlouvy. Po tomto zjištění při stanovení přiměřenosti slevy je nutno vycházet ze skutečnosti, že cena zájezdu se skládala z dopravy, z polopenze, z transferu, když tyto služby byly uznány jako bezvadné. Sleva by tedy náležela pouze z položky ceny za ubytování. Navrhuje se proto, aby odvolací soud zrušil rozsudek soudu prvního stupně a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

Krajský soud v Plzni svým rozsudkem potvrdil rozsudek soudu prvního stupně; ohledně nákladů řízení rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni M. O. na nákladech odvolacího řízení 935 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku; ohledně žalovaného a žalobce V. O. bylo rozhodnuto, že vzájemně nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Z odůvodnění:

Žalobkyně M. O. dne 6. 3. 1995 podala u cestovní kanceláře G., kterou provozuje žalovaný, závaznou přihlášku k zájezdu pro 2 osoby na ostrov T. v termínu od 29. 3. do 5. 4. 1995. Druhou přihlášenou osobou byl žalobce V. O. Dne 6. 3. 1995 žalobkyně M. O. zaplatila sjednanou cenu zájezdu 25 980 cestovní kanceláři G. Pokud by podání závazné přihlášky a zaplacení ceny zájezdu 25 980 Kč nebylo posuzováno jako běžná záležitost týkající se společné věci, kterou může vyřizovat každý z manželů, musel by být dán souhlas i žalobce V. O. s podáním závazné přihlášky a se zaplacením ceny zájezdu, aby šlo o platný právní úkon. Takový souhlas může být dán písemně, ústně, ale i konkludentně. Souhlas může být dán i dodatečně. Manžel žalobkyně M. O. s právním úkonem evidentně souhlasil, což vyplývá i z toho, že se zájezdu na ostrov T. zúčastnil. Jednání žalobkyně M. O. je proto třeba považovat za platný právní úkon. Byla to však pouze žalobkyně M. O., která uzavírala smlouvu se žalovaným, a pouze ona vstupuje do práv a povinností vyplývajících z uzavřené smlouvy. Žalobce V. O. nebyl subjektem právního vztahu k žalovanému, a to ani v případě, že k zaplacení ceny zájezdu byly použity peníze z bezpodílového spoluvlastnictví manželů. Proto soud prvního stupně zcela správně návrh prvního žalobce proti žalovanému zamítl.

Podáním závazné přihlášky u cestovní kanceláře žalovaného a zaplacením ceny zájezdu 25 980 Kč žalovanému došlo k uzavření smlouvy mezi žalobkyní M. O. a žalovaným o obstarání věci podle ustanovení § 733 o. z. Jde o typ smlouvy příkazní. Věcí je zde třeba rozumět obstarání zájezdu pro dvě osoby do T. v termínu od 29. 3. do 5. 4. 1995. Žalobkyně M. O. se informovala na podmínky zájezdu u pracovnice žalovaného; té také zaplatila stanovenou cenu zájezdu. Je proto v právním vztahu pouze s žalovaným a nikoli s cestovní kanceláří B. P. Není rozhodující, že žalovaný použil k obstarání záležitosti žalobkyně jinou cestovní kancelář, popřípadě, že žalovaný za provizi prodal žalobkyni M. O. zájezd pro dvě osoby, který organizovala a pořádala cestovní kancelář B. P. Žalobkyně M. O. poskytla žalovanému zaplacením ceny zájezdu jako objednatelka odměnu a měla právo na poskytnutí bezvadné služby. Obstaravatel však bezvadně svoji povinnost nesplnil. Druhá žalobkyně měla být s manželem ubytována na ostrově T. v Aparthotelu A. v turistickém komplexu T. B. Mělo jít o nádherné apartmá o ploše 56 m², které obsahuje obývací pokoj se sedací soupravou a vlastní vybavenou kuchyňkou, dále ložnici s manželským dvojlůžkem a jedním samostatným lůžkem. Součástí měla být koupelna a WC, balkon nebo terasa, případně trezor. Po příletu na ostrov však došlo k podstatné změně v místě i v charakteru ubytování. Ubytování pro žalobkyni M. O. a pro jejího manžela bylo zajištěno v hotelu P., který je na jiné části ostrova, přibližně 50 km vzdálen od turistického komplexu T. B. Šlo o hotel, který nabízí hostům komfort jak v dobře vybavených pokojích, tak ve všech stravovacích a společenských zařízeních. Pokud jde o ubytování, neodpovídalo tedy podmínkám smlouvy. Šlo o podstatnou, neodstranitelnou vadu.

Příkazní smlouva ani smlouva o obstarání věci neobsahují vlastní ustanovení o odpovědnosti za vady. Je proto třeba vycházet z obecných ustanovení o odpovědnosti za vadné plnění závazků, upravené v hlavě první osmé části občanského zákoníku. Tak také soud prvního stupně postupoval. Podle

ustanovení § 504 o. z. nabyvatel může uplatňovat nároky z odpovědnosti za vady u soudu jen tehdy, vytkli vady bez zbytečného odkladu poté, kdy měl možnost věc prohlédnout. Nabyvatel může vadu vytknout nejpozději do 6 měsíců, pokud zákon nestanoví jinak. Nevytkne-li v této lhůtě vadu, právo zanikne. Při uzavírání konkrétních smluv se účastníci mohou odchýlit od tohoto právního ustanovení pouze potud, že ten, kdo poskytuje určité plnění, sám prodlouží lhůtu, v níž lze vytknout případné vady. Zkrácení zákonné lhůty by odporovalo zákonu a bylo by nepřípustné. Na tom nemění nic ani ta skutečnost, že nebylo prokázáno, že by žalobkyně M. O. nejprve kontaktovala zástupce cestovní kanceláře v místě konání zájezdu, když tak měla postupovat podle bodu 5 písm. b) Všeobecných podmínek pro účast na zájezdech organizovaných cestovní kanceláří G. Podle ustanovení § 507 odst. 1 o. z. nelze-li vadu odstranit a nelze-li pro ni věc užívat dohodnutým způsobem nebo řádně, je nabyvatel oprávněn domáhat se zrušení smlouvy. Jinak se může nabyvatel domáhat buď přiměřené slevy z ceny nebo opravy nebo doplnění toho, co chybí. Protože šlo o neodstranitelnou vadu a protože ubytovací podmínky vůbec neodpovídaly uzavřené smlouvě, měla druhá žalobkyně nepochybně právo domáhat se zrušení smlouvy. Spokojila se pouze se slevou z ceny zájezdu a toto právo je jí třeba poskytnout.

Ačkoli cestovní kancelář B. P. zaslala rozpis nákladů, které byly vynaloženy na služby poskytnuté manželům M. O. a V O. ve dnech 19. 3. - 5. 4. 1995 na ostrově T., a náklady sestávají ze čtyř položek, je nutno hodnotit obstarání záležitosti jako jediný celek. Nejvyšší výdajovou část sice představují náklady na zakoupení dvou letenek, doprava však byla pouze prostředkem, nikoli hlavním cílem služby. Tím, že bylo poskytnuto ubytování v jiném místě a v jiném ubytovacím zařízení, došlo k tak podstatnému zásahu do sjednaných podmínek, že je zcela na místě uvažovat o 50% slevě ze zaplacené ceny zájezdu.

Ze všech těchto důvodů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil podle ustanovení § 219 o. s. ř.